

Ścieżki przyrodnicze Kalinowa

Ścieżka przyrodnicza nr 1 - długość 1 km

Początek ścieżki - Przystanek 1 – mostek na Narwicy – wolno płynącej rzeczce, prawym dopływie Narwi. Od przystanku MPK i PKS w Drozdowie dochodzi się tutaj drogą asfaltową w lewo ok. 50 m przed rezerwatem „Kalinowo”. Po przejściu dalszych 150 m, drogą polną, docieramy do przystanku. Rozciąga się stąd widok na dolinę Narwi z wyniesieniami strefy krawędziowej w tle. To doskonałe miejsce by wczesną, wiosną obserwować narwiańskie rozlewiska, które są ostoją licznych przedstawicieli wodno-błotnej ornitofauny. Ptactwo będące na przelotach ma tutaj doskonałe warunki na odpoczynek, żerowanie i nabranie sił przed dalszą podróżą. Zobaczyć można m.in. czajkę, rybitwę białoskrzydłą czy też stada bogato upierzonych samców tokujących batalionów. Przy odrobinie szczęścia, na otwartym niebie, dostrzec można krążącego bielika, myszołowa, jak też popularnego w tym rejonie błotniaka.

Bystre oko obserwatora wypatrzy z pewnością wiele innych okazów spośród ponad 180 gatunków parkowej ornitofauny. Być może i te, dla których dolina Narwi jest jedną z nielicznych ostoj w kraju i w Europie - np. wodniczki, dubelta, oraz takie, które znajdują się w „Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt” i na „Europejskiej Czerwonej Liście Zwierząt Zagrożonych Wyginięciem”. Są to bielik, batalion oraz bąk, nur czarnoszyi, kania rdzawa, rybołów, sokół wędrowny, błotniak łąkowy, orlik krzykliwy, kulik wielki, mewa mała, rybitwa białoczarna, rybitwa białowąsa, rybitwa białoskrzydła, sieweczka obrożna, kropiatka, świstun, gągoł, rożeniec, biegus zmienny.

Nie mniej ciekawe mogą być obserwacje zespołów roślinnych koryta i brzegów Narwicy takich jak: zespół żabiścieku pływającego, osoki aloesowatej, moczarki kanadyjskiej, rzęsy drobnej i garbatej, czy też przedstawicieli wodnych ślimaków (zatoczek rogowy, błotniarka stawowa). Brzegi rzeki porasta szuwar manny mielec oraz pałka szerokolistna.

Dalej ścieżka prowadzi do rezerwatu „Kalinowo”. Z drogi Drozdowo – Piątnica, przy ustawionej tablicy informacyjnej wchodzimy na teren rezerwatu. Początkowo idziemy pod górkę wzniesienia morenowego sięgającego ok. 140 m n.p.m.

Lasy liściaste wymagają gleb żyznych, dlatego były masowo wycinane dla pozyskania terenów pod pola uprawne i łąki. Są bardzo cenne przyrodniczo, gdyż bogata warstwa roślin w runie i poszycie warunkuje dużą różnorodność zwierząt.

W rezerwacie „Kalinowo” zanotowano ogółem 211 roślin naczyniowych i 21 gatunków mszaków.

Przystanek 2. Teren ten porasta zbiorowisko roślinne dąbrowy świetlistej. W drzewostanie dominuje dąb szypułkowy, w mniejszej ilości lipa drobnolistna i klon zwyczajny. W runie występują przedstawiciele m.in. roślin chronionych, jak: naparstnica zwyczajna, pierwiosnka lekarska. Odsłonięte, nasłonecznione zbocze wzniesienia porastają rośliny ciepłolubne, do których należy m.in. przetacznik kłosowy, wiązówka bulwkowa, rozchodnik wielki, goździk kartuzek.

Kierując się do następnego przystanku zauważamy rozluźnienie w drzewostanie. Stworzyło to dogodne warunki dla rozwoju krzewów. Gatunki tutaj występujące to: szakłak pospolity, dereń świdwa, leszczyna pospolita, trzmielina zwyczajna.

Idąc dalej spotkamy tablicę poglądową Łomżyńskiego Parku Krajobrazowego Doliny Narwi. Zatrzymując się w tym miejscu będziemy mogli przypomnieć sobie w jaki sposób różne rośliny rozprzestrzeniają swoje nasiona. Kto pomaga im w transporcie na dalsze odległości i jaką rolę pełnią w tym procesie zwierzęta, a jak dużo zależy od samej ich budowy? Przykładem mogą być nasiona klonu. Przenoszone przez wiatr powoli opadają zataczając w powietrzu spirale. Ta wiedza jest bardzo ważna, gdyż istotną cechą rezerwatu Kalinowo jest fakt, że utrzymuje się w nim bardzo dynamiczny proces regenerowania składu gatunkowego i struktury zbiorowisk roślinnych, zbliżonych składem do naturalnych.

Rezerwat tworzy wielogatunkowy las liściasty, który w ponad 90 % pochodzi z naturalnego odnowienia.

Przystanek 3. Wokół rozciąga się grąd typowy. Zajmuje on górne partie strefy krawędziowej i jest uboższy florystycznie od grądu czyścowego. Spośród roślin zielnych zobaczyć tu można piżmaczka wiosennego, przylaszczkę pospolitą, gwiazdnicę wielokwiatową i kopytnika pospolitego. Wśród drzew występuje lipa drobnolistna z dębem szypułkowym, klonem zwyczajnym, grabem i brzozą w różnym wieku i zagęszczeniu.

Dalsza nasza wędrówka przebiega zboczem strefy morenowej, której uroku dodają liczne wąwozy o stromych i nieregularnych kształtach. To właśnie tutaj zobaczymy kolejną tablicę, na której zamieszczone są informacje na temat grzybów jadalnych rosnących w lasach. Schodząc ścieżką w dół dostrzegamy coraz bogatszą warstwę runa, co informuje nas, iż znajdujemy się na obszarze grądu czyścowego o żyzniejszym siedlisku.

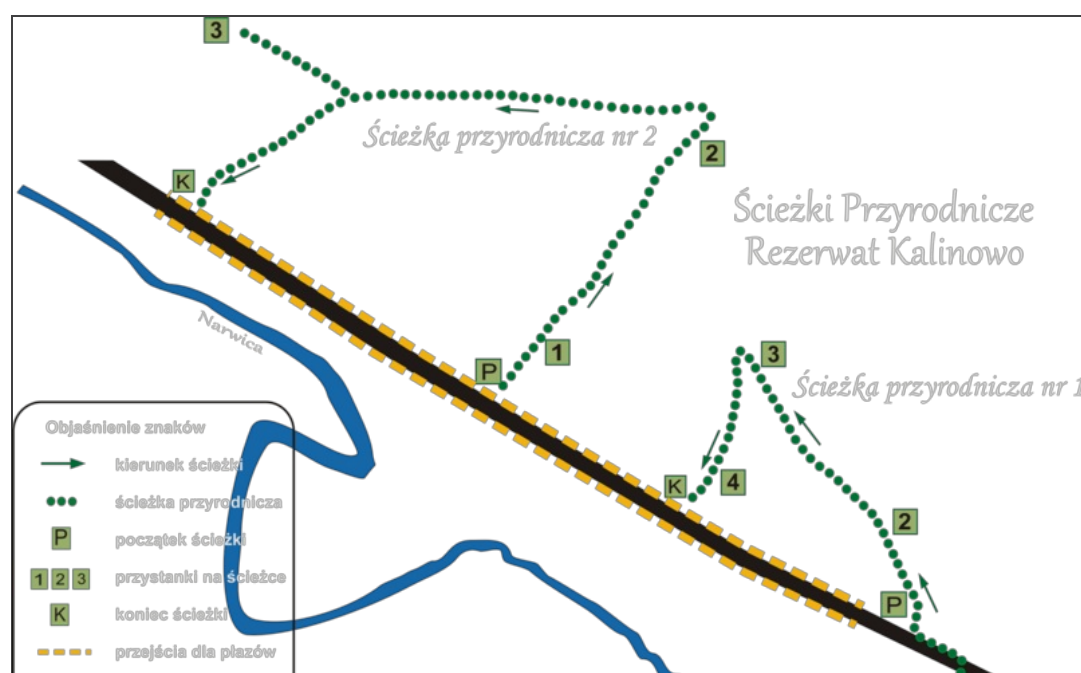
Przystanek 4. Miejsce to ma szczególny urok wczesną wiosną. O tej porze roku w lasach liściastych życie budzi się najpierw na ich dnie. Dzieje się tak dlatego, że przed rozwojem liści na drzewach światło może bez przeszkód wnikać do najniższych partii lasu. Liczne rośliny wykorzystują to i zaczynają kwitnąć już w pierwszych ciepłych dniach. Mają ku temu przystosowanie w postaci cebul, bulw, i kłączy wypełnionych zapasami substancji pokarmowych, które pozwalają na bardzo szybki wzrost rośliny i rozwój kwiatów. Wówczas roztaczają się wokół łany kwitnącego zawilca gajowego i żółtego, przylaszczki pospolitej, złoci żółtej, szczawika zajęczego. Zobaczyć też można stanowiska miodunki ćmy.

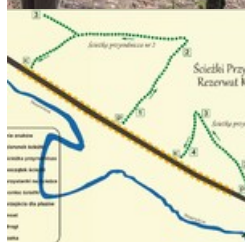
Późną wiosną, gdy liście na drzewach w pełni się rozwiną, na dnie lasu zaczyna panować półcień. Wybuchowy rozwój geofitów wiosennych zostaje wyhamowany. By znów je podziwiać musimy poczekać do następnego przedwiośnia.

Gdy zatrzymamy się jeszcze na chwilę w rezerwacie i rozejrzemy po koronach drzew zauważymy rozwieszone budki lęgowe dla nietoperzy.

W lepszym zrozumieniu ich biologii pomoże nam kolejna tablica edukacyjna dotycząca ssaków latających. Niesamowita zdolność pozyskiwania pokarmu po zapadnięciu zmroku i szybkość poruszania się między drzewami, znacznie odróżnia je od innych zwierząt żyjących i rozmnażających się w tym lesie. W rezerwacie Kalinowo występuje gacek brunatny. Pokarm chwytą w powietrzu lub zbiera z powierzchni liści drzew i krzewów. Skład jego jest bardzo urozmaicony. Zawiera bowiem 64 gatunki należących do 9 rodzin owadów. Większość ofiar (92%) stanowią ćmy sówkowate.

Dalej ścieżka wiedzie do szosy Piątница – Drozdowo, wzdłuż malowniczego, biegnącego w wąskim wąwozie strumyka.

Dodana: 16 styczeń 2012 00:00

Zmodyfikowana: 21 kwiecień 2021 13:58